

—George Kaiser: «*Ἡμέρα Ὀκτωβρίου*»
(*ἔρωτική ἱστορία σὲ 3 πράξεις*).

Ἐπίσης στὸ θίασο Ἀργυροπούλου. Ἡ ὑπόθεση τοῦ ἔργου εἶνε ἀρκετὰ περίεργη. Μιὰ νέα βλέπει ἓνα ἄγνωστο ἀνθυπολοχαγὸ στὴ βιτρίνα ἑνὸς ἀδαμαντοπωλείου νὰ κυττάῃ δαχτυλίδια. Τὸν ἐρωτεύεται καὶ ὑποθέτει νοερῶς πὼς τὴ στιγμή ἐκείνη ἀραβωνιάστηκε. Σὲ λίγη δὲ ὥρα, ἐπειδὴ τὸν συναντᾷ στὴν ἐκκλησία, ὀπτασιάζεται πὼς παντρεύεται μαζύ του τόσο, ὥστε τὸν καρτερεῖ τὴ νύχτα γιὰ τὴν πρώτη βραδυὰ τοῦ γάμου στὸ κρεβάτι της. Μὰ στ' ἀνοιχτὸ δωμάτιό της μπαίνει ἓνα χασαπόπουλο, ὁ ἐραστής τῆς καμαριέρας της, ποῦ αὐτὴ ὑπνωτισμένη ἀπὸ τὸ φανταστικό της εἰδύλλιο τὸν ὑποχρεώνει νὰ τὴν βιάσῃ νομίζοντας πὼς εἶνε ὁ ἄγνωστος ἀνθυπολοχαγὸς καὶ φαντασιώδης σύζυγός της. Ὅταν γεννιέται τὸ παιδί, αὐτὴ λέει πὼς εἶναι τοῦ ἀνθυπολοχαγοῦ. Ἐννοεῖται πὼς ὁ ἀνθυπολοχαγὸς δὲν ἔχει ἰδέα καὶ ἀρνεῖται. Τότε τὸ χασαπόπουλο ὁμολογεῖ καὶ γυρεύει χρήματα γιὰ νὰ καλύψῃ τὸ σκάνδαλο. Μὰ ἐν τῷ μεταξύ ὁ ἀνθυπολοχαγὸς ποῦ μαθαίνει τὰ διατρέξαντα γοητεύεται ἀπὸ τὴν ἐρωτόληπτη φαντασιοπληξία τῆς νέας ποῦ ἔχει αὐτὸν ὡς ἀντικείμενο, τὴν ἐρωτεύεται καὶ ξεφορτώνεται τὸ ἐνοχλητικὸ χασαπόπουλο μὲ μιὰ σπαθιά.

Τὸ ἔργο ἔχει μὲν πρωτοτυπία θέσεως, μὰ πλῆθος ἀπιθανότητες, ἓνα εἶδος ἀποδεικτικῆς διαδικασίας, πολυλογίες, φλυσρίες ἀνιαρὲς καὶ ἄτονες, σκέψεις ἀνθαίρετες καὶ ρητορισμοὺς τέτοιους ποῦ παρῆσαν ὅλους τοὺς ἠθοποιοὺς σὲ μιὰ ρητορία ἀφύσικη μὲ κωμικὴ ἐπισημότητα σὲ πολλὰ μέρη. Ὁ παθολογικὸς τύπος τῆς ἐρωτομανοῦς καὶ φαντασιόπληκτης νέας μὲ τὸ παραλήρημα τῆς μυστικοπαθείας καὶ τὴν ὑπνοβασία τῆς σκέψεως, ὅσο ἐπιστημονικὰ ἀναλυμένος, δὲν εἶνε ἱκανὸς νὰ στηρίξῃ ἓνα ἔργο ὀλάκερο. Ξεχωρίζουμε τὸ παίξιμο τοῦ κ. Καρούσου στὸν ὁποῖον ἀνακαλύπτουμε φλέβα δραματικὴ ποῦ τὸ ταλέντο του δὲν εἶχε εὔρει τὴν εὐκαιρία νὰ μᾶς παρουσιάσῃ μέχρι σήμερα, παρ' ὅλον ποῦ μιλοῦσε (ὡς χασάπης) σὲ ἄπταιστο καθαρεύουσα. Σφᾶλμα τοῦ μεταφραστοῦ.

